

Музика в ресторанах, барах, закладах торгівлі та послуг

Музичний супровід Україна стоїть на порозі нового часу, виявляючи непереборне бажання увійти до європейської спільноти, разом з тим гостро постало питання дотримання прав інтелектуальної власності, боротьби з «піратством» і т.п.

Але що ми знаємо про «піратство»? На перший погляд, це мало б стосуватись продажу немаркованих компакт-дисків. Так все вірно, але це лише маленька частина «піратства», видима неозброєним оком верхівка айсбергу. Набагато глобальнішою і багатостороннішою є проблема незаконного публічного використання об'єктів авторських та суміжних прав. Обтяжує дану проблему і той факт, що більшість суб'єктів підприємництва навіть не підозрюють що за музику, яка звучить в їх кафе, магазинах, ресторанах і т.п. **потрібно платити!** Адже кожен твір фактично теж є товаром, в матеріальному втіленні якого зосереджено результат творчої діяльності автора чи колективу авторів.

Зразу виникає інше питання, за яку музику потрібно платити?

За приватне використання чи в сімейному або дружньому колі платити не потрібно! А от за публічне виконання, демонстрацію, показ, наприклад, аудіо запису, відеозапису, платити доведеться.

Розглянемо все по порядку. Що таке публічний показ?

Публічний показ – це будь-яка демонстрація твору, виконання, фонограми, відеограми, передачі організації мовлення за згодою суб'єктів авторського права і (або) суміжних прав безпосередньо або на екрані за допомогою плівки, слайда, телевізійного кадру тощо (за винятком передачі в ефір чи по кабелях) або за допомогою інших пристроїв чи процесів.

Публічний показ здійснюється у місцях, де присутні чи можуть бути присутніми особи, які не належать до кола сім'ї (чи близьких знайомих цієї родини). Такими місцями є бари, підприємства громадського харчування, ресторани, підприємства торгівлі, транспорту, клуби, кіноконцертні зали, танцювальні і концертні майданчики, парки, спортивні зали, салони (зали) ігрових автоматів, готелі, санаторії, будинки відпочинку тощо. При цьому немає ніякого значення, яким технічним способом це забезпечується – з використанням наземного телебачення чи мережі Інтернет, магнітофона чи радіомовлення, супутникового мовлення тощо. Головне, що йдеться про додаткову послугу для публіки, яка перебуває у даному публічному місці.

Поширеною серед суб'єктів підприємницької діяльності є думка, що вони, на їх думку, не здійснюють комерційного використання музики, адже здійснюють діяльність в іншій сфері, від якої і отримують доходи – торгівля, громадське харчування тощо. Але згідно законодавства, дана думка є хибною і не відповідає дійсності. Для такого твердження є досить просте рішення: **не хочеш платити за музику, то припини її використовувати, вимкни магнітофон або припини виконання, у іншому випадку – плати!**

Кому і скільки платити?

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України № 71 від 18.03.2003 р. «Про затвердження розміру винагороди (роялті) за використання опублікованих з комерційною метою фонограм і відеограм та порядку її виплати» особи, які здійснюють комерційне використання фонограм і відеограм, самостійно перераховують суми винагороди визначеним МОН уповноваженим організаціям колективного управління майновими правами суб'єктів суміжних прав (далі – УОКУ), що створені суб'єктами суміжних прав і не є державними організаціями.

Ми уже з'ясували, що уповноваженими організаціями які здійснюють збір за публічне використання об'єктів авторських і суміжних прав є організації колективного управління майновими

правами суб'єктів авторських і суміжних прав. Перед тим як здійснити виплату винагороди за публічне використання, повинно бути укладення договору з організацією колективного управління. Перед укладенням договору, важливо переконатись у компетенції такої організації.

Законодавством визначено, що за комерційне використання зафіксованих у фонограмах і (або) відеограмах виконань, публічне виконання опублікованих з комерційною метою фонограм та їх примірників, публічна демонстрація опублікованих з комерційною метою відеограм та їх примірників становить 1 відсоток доходів, одержаних з того виду діяльності, у процесі якої здійснюється використання об'єктів суміжних прав, або 2,5 відсотка загальної суми витрат на зазначений вид об'єктів суміжних прав у разі відсутності таких доходів. Окрім нарахування винагороди, зазначені юридичні і фізичні особи зобов'язані надавати уповноваженим організаціям у письмовій формі в установлені договором терміни відомості, необхідні для збирання і розподілу винагороди, зокрема щодо найменування використаних фонограм і (або) відеограм та зафіксованих у них виконань, їх виробників та виконавців, тривалості кожного використання зазначених об'єктів суміжних прав, розміру одержаних доходів від діяльності, пов'язаної з використанням цих об'єктів, або суми витрат на здійснення їх використання тощо. Проте здебільшого повністю надати таку інформацію об'єктивно не можливо, а тому у договорі з УОКУ зазначається, яка інформація для звітності є достатньою.

Суб'єктам підприємницької діяльності потрібно укласти договори, а не надіятись на везіння в тому, що перевірки у них не буде. Такого роду договори з УОКУ є не тільки вимогою законодавства, а й гарантією від штрафних санкцій, адже набагато економніше оплатити розумну ціну кожного місяця, аніж періодично платити штрафи в розмірі від 10 до 200 неоподатковуваних мінімумів (ст. 51-2 Кодексу України «Про адміністративні правопорушення») з конфіскацією відео- та звукозаписуючої апаратури. До того ж, доведеться заплатити

винагороду за використання об'єктів авторських та суміжних прав у повному розмірі, без будь-яких знижок.

Ще одним із важливих питань, є публічна трансляція сигналу FM-радіостанцій.

Адже немає матеріального носія, на якому здійснено фіксацію виконання, а в Законі України «Про авторське і суміжні права» визначення терміну «фонограма» розуміється в більшій мірі як «матеріальний носій». Але детальніше визначення даного терміну закріплене міжнародною конвенцією про охорону інтересів виконавців, виробників фонограм і організацій мовлення (Римська конвенція), вчиненою 26 жовтня 1961 року, приєднання до якої України проголошується Законом України “Про приєднання України до Міжнародної конвенції про охорону інтересів виконавців, виробників фонограм і організацій мовлення” № 2730-III від 20.09.2001, у пункті (b) статті 3 дає так визначення фонограми – це будь-який виключно звуковий запис звучання виконання або інших звуків. Договір Всесвітньої організації інтелектуальної власності про виконання і фонограми, прийнятий Дипломатичною конференцією 20 грудня 1996 року до якого Україна приєдналась 20.09.2001р., що було зафіксовано у Законі України “Про приєднання України до Договору Всесвітньої організації інтелектуальної власності про виконання і фонограми” № 2732-III під фонограмою розуміє запис звуків виконання або інших звуків, або відтворення звуків, крім звуків у формі запису, включеного до кінематографічного або іншого аудіовізуального твору (стаття 2 (b)).

Враховуючи зазначене, нагадуємо власникам, керівникам, адміністраторам закладів громадського харчування, торгівлі, готельного бізнесу та розважальних закладів, де використовується музичний супровід – **про необхідність дотримання авторських прав.**

В Чернівецькій області Компанія «Вікторія» є повноважним представником Української Ліги Музичних Прав (організації колективного управління майновими авторськими та/або суміжними

правами та представляє інтереси авторів, виконавців музичних творів). З питань щодо укладення договору на використання музичних творів та сплату роялті просимо звертатися за телефоном:

тел.: +3(095) 595 – 77 -77

ел.пошта: office@vg.ua

.

Адреса представника: м. Чернівці, вул. Героїв Майдану, буд. 31, оф. 10

Директор Департаменту супутніх продаж

Компанії «Вікторія»

Доліба Олена Романівна